

Od avtorja *Vitezi in Čarovniki: Notlina skrivnosti*

BOJAN EKSELENSKI

PADEC SVETIH

POVESTI IZ SAGE VITEZI IN ČAROVNIKI

DODATKI

*Pred skoraj 2400 leti je padlo Svetovno cesarstvo
Zapečatilo ga je Begunstvo svetega dediča*

Kolofon

Padec svetih - Povesti iz sage Vitezi in Čarovniki

Copyright © 2006 · 2021 by Bojan Ekselenski. Vse pravice pridržane.

Lektorica

mag. Sabina Štrubelj

Prelom in oblikovanje

Bojan Ekselenski

Zbirka

Fantazija

Založnik

Bojan Ekselenski, samozaložba

V Celju, 2021, brezplačni promocijski izvod (2. izdaja)

KAZALO Padec svetih · Dodatki

O Vesoljnem carstvu in Begunstvu	4
2. Zadnji cesarji	5
3. Avtorjeva spremna beseda	17
Vitezi in Čarovniki · o avtorju z bibliografijo	99

O Vesoljnem carstvu in Begunstvu

Ovzponu Vesoljnega carstva smo zbrali vire v Kandarju in prestolnici vilinskega kraljestva Diwea. Danes že legendarni pustolovec, Lanis Darr, je sto let po padcu Vesoljnega carstva med iskanjem zakladov na pogorišču Vzhoda zbral kronike Kandarja. Mesto je na začetku 10. stoletja zlatega eona postalo prestolnica tega, čemur so kasneje rekli Vesoljno carstvo. Brez njegove zbirke ne bi mogli spisati povesti nobene povesti iz časov **Padca**.

Temeljito smo se namučili, da smo izbrskali uporabne kronike, ki so služile za popis ozadja epopeje Begunstva. Posebej težavno je bilo zbrati dogajanje poslednjih tragičnih mogosov cesarja Timeusa III. Samo posrednim virom se lahko zahvalimo za dovolj verodostojni opis tragedije, ki je brutalno prekinila dinastijo polvilinskih vladarjev.

Dinastija Simidalov je preživela zaradi drznosti pogumnih in epopeja Begunstva je bila zadnja luč tistih temačnih časov.

Simidali so preživeli temo Vesoljnega carstva, vendar niso več magična polvilinska dinastija. Cesarstvo Shedanija je samo blede senca nekdanje veličine.

Zgodba Begunstva je, presenetljivo, precej dobro dokumentirana. Spremljevalci mladoletnega Timeusa IV, zadnjega polvilinca, so odlično popisali avanturo bega iz oblegane in padle prestolnice. Ti zapisi so se ohranili vse do sodobnosti.

Ker so vsi zapisi v obredni vilinščini, nismo imeli težav s prevajanjem.

Zahvaljujoč dr. Mary Smith imamo odličen slovar obredne vilinščine ...

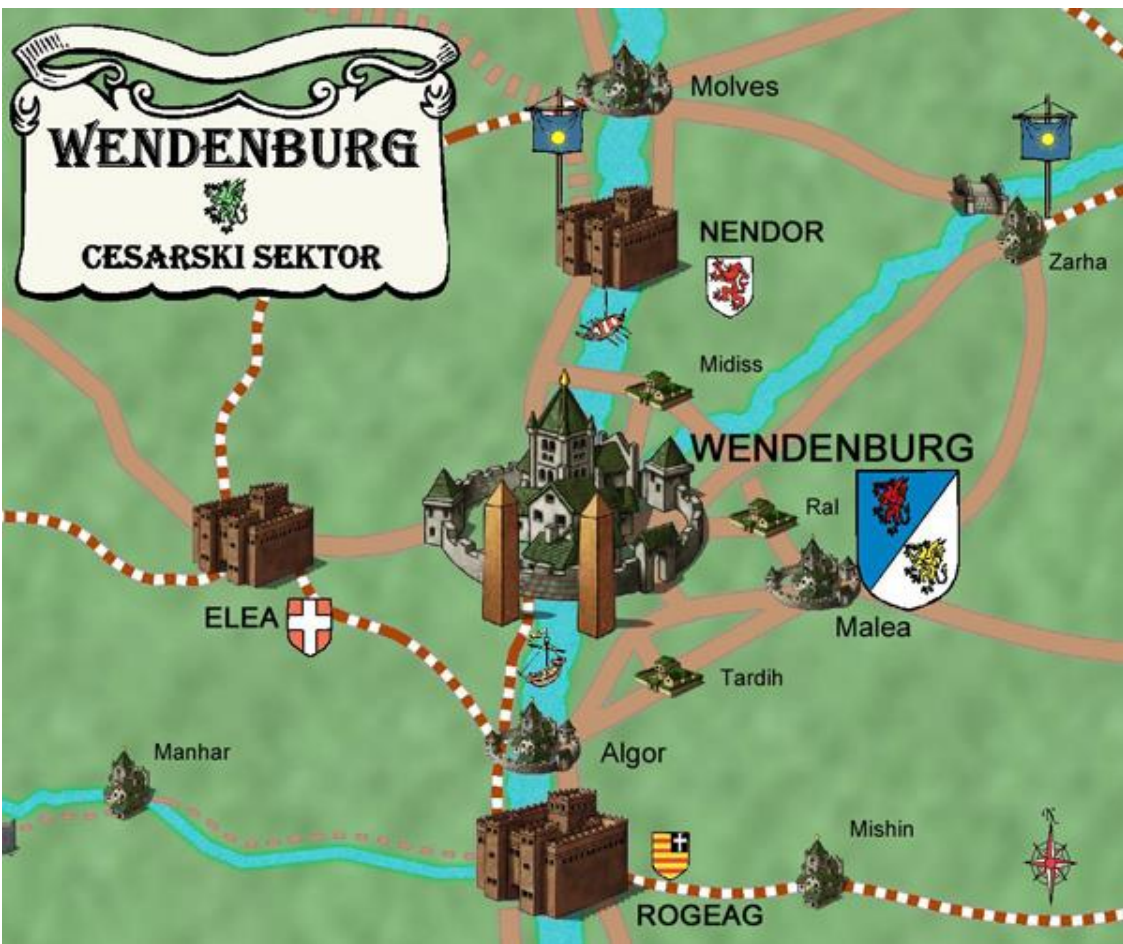
DODATKI

Dodatek 1:

Zadnji cesarji

Mealkud Sonoroda okoli leta 905 že

Wendenburg s Cesarskim sektorjem:
Območje super-prestolnice Wendenburg in bližnjih mest.

950 - 954 ze (konec vladavine Timeusa II in začetek vladavine Valerija V)

Leta 950 je abdiciral dolgoživi vladar Timeus II in prestol predal sinu Valeriju V. Na prestol je sedel kot stari mož in še isto leto je komaj ustoličeni cesar postal ded. Običajno je to pomenilo začetek postopka predaje prestola nasledniku v najboljših letih.

Lorisa II je svojemu soprogu, prihodnjemu vladarju Valeriju VI, v štirih letih rodila tri sinove. To se ni še nikoli zgodilo. Iz neznanega vzroka je odpovedal hčerinski urok. Kraljica je lahko po tem uroku rojeva samo hčere, kar se je zgodilo zelo redko. Cesar Valerij V je leta 965 s t.i. Nasledstvenim ediktom določil naslednika - v primeru več sinov deduje najstarejši.

V veljavo je znova stopil malce dopolnjen dedni patent še iz časov kraljestva, ki velja, če ima vladar še vsaj enega mlajšega brata. V primeru vladarjeve smrti in ko ta zapusti mladoletnega sina, se mlajšim bratom preminulega vladarja prepove poroka, dokler mladoletni naslednik ne dopolni 18 let in s tem postane nov božanski cesar.

Če preminuli vladar ni zagotovil krvnega nasledstva, prestol deduje najstarejši brat in se mora poročiti s kraljico vdovo. Tako deduje prestol tudi po vilinski postavi.

Prestolonaslednik je imel dva mlajša brata in komaj rojenega sina.

Neuspeh uroka za preprečevanje rojevanja sinov po zagotovitvi nasledstva so pripisali vse močnejši magiji zatabov. Vilinci so zamolčali neuspeh svojih protiurokov.

Čas vladavine Valerija VI (970 – 984 ze)

Valerij V je, kot pred njim Timeus II, v sinovo korist abdiciral šele v pozni starosti. Valerij VI je tako prevzel Tron v precej poznih letih. Nadaljeval je očetove napore in vso pozornost posvetil obrambi vzhodne meje. Nekajkrat je z manjšimi kampanjami poskušal povrniti nekaj ozemlja, a se je vse skupaj izteklo brez končne odločitve. Leta 984 je

zaradi bolehnosti abdiciral in sedem let kasneje preminul. Valerij je bil zadnji vladar, ki je umrl v udobju lastne postelje.

Timeus III postane sveti vladar (984 ze)

Timeus se je leta 975 poročil z Loriso III. Ponosna hči Andana Arimojskega, jakila (kralja) Arimoje, je bila zadnja kraljica Svetovnega cesarstva. Po treh letih brez naslednika so zdravilci Arimoje v največji tajnosti uspeli pozdraviti Timeusovo neplodnost in leta 981 je po naporni nosečnosti in težkem rojstvu povila sina Timeusa. Hčerinski urok tokrat ni zatajil.

Cesarjeva mlajša brata, Harid in Geor, sta ob rojstvu prestolonaslednika v skladu s t.i. Prestolnim patentom Valerija V dobila položaj dvornih guvernerjev in, skupaj z dvornim knezom, še položaj članov regentskega sveta v primeru cesarjeve prezgodnje smrti. Ta svet naj bi vladal do naslednikove polnoletnosti. Valerij V je hotel za vsako ceno preprečiti odklon od nasledstva najstarejšega.

Timeus III se je pozimi 984 odpravil v vojno in se v letih 985 in 986 ukvarjal z ofenzivo ob Vidalu. Precej počasna in neintenzivna vojna se je končala brez odločilnega zmagovalca. Pravzaprav sta si Svetovno cesarstvo in Vesoljno carstvo puščali obilje krvi. Po skoraj dveh letih odsotnosti se je vrnil na dvor. Konec vojne sezone 986 je skozi vrata palače stopil popolnoma drug človek, ki jih je zapustil v zimi 984.

Njegovo pregovorno neodločnost je zaznamoval še strah, pomešan s sovraštvom do vse krepkejšega Vesoljnega carstva. Še posebej ga je razbesnela omemba vzhodnega vladarja, saj še vedno ni vedel, kdo je basilea, ki je že ves čas nosil pomenljivo ime - Vesoljni car. Kako je lahko porabil dve vojni sezoni za boj z nekom, ki se ni razkril? Je to ena in ista, zdaj že izjemno stara oseba? Gre za dinastijo več skrivnostnih mož z istim imenom?

O videzu in močeh vladarja Carstva so krožile razne verjetne in neverjetne skoraj legende. Po Valerijevem mnenju je bila najbolj nora zgodba o Meri, domnevnem utelešenju Elejle.

Ves dvor je tiho opazoval osebnostni razkroj svetovnega vladarja. Odsoten in ves čas lebdeč v svojem svetu je zanemarjal svojo vilinsko kraljico in mladega Timeusa. Neprestano je nihal med evforijo in skrajno depresijo. Občasno se je napil in zakadil in potem z aurilskim mečem blodil po palači.

Večkrat so ga našli v objemu kakšne mlade strežnice. Občasno je zakrožila zgodba o nasilju.

Vesoljni car je ob koncu vojne sezone 991, v znak pomiritve in miru, ponudil dinastično povezavo.

V Wendenburg je poslal ženitno poizvedbo o možnosti poroke mlajšega cesarjevega brata Harida s carsko mešiko Mariso. Cesar je v enem redkih prebliskov trezne presoje privolil v ženitno vez. Harid je sprva nasprotoval, a je kasneje privolil, ker je upal na vsaj nekaj predaha. Zavedal se je izčrpanosti od vojn in tudi bratovega vse bolj 'zapletenejšega' stanja.

Sredi leta je pred Wendenburg prišla ženitna delegacija z nevesto mešiko Mariso. Toda Timeus je, v napadu depresije, patološkega strahu in paranoje, namesto ženitnih pogajanj, zahrbtno pobil delegacijo in mešiko vrgel v suženjsko temnico. Harid je hotel preprečiti takšno početje s princeso vzhoda, a Timeus je ostal neomajen. V breznu svoje vse temnejše psihoze je postal trdno prepričan o zaroti, ki je za posledico prinesla oba mlajša brata. Po njegovem mišljenju sta se rodila zaradi urokov zatabov in ne Elove milosti.

Mešika je doživela najhujše ponižanje, kar jih lahko doleti žensko plemiške krvi, saj je končala v temnici za sužnje. Pol leta kasneje jo je Timeus, znova ob ogorčenem Haridovem nasprotovanju, v navalu srda in na krilih novih vojnih načrtov, prodal v mahibski bordel.

Princesa je tedaj uporabila svojo strahotno magijo damejaha. Leta 992 je sredi hude zime, med strašnim snežnim viharjem, pobegnila iz ponižujočega ujetništva. S pomočjo pobeglih orčjih in drugih sužnjev Wendenburškega podzemlja se je rešila iz mesta in se do pomladi 993 prebila do Kaldha, prestolnice carske marke Kaldharije. O njenem begunstvu so se spletle neverjetne legende in celo pesnitev.

Na naslednji strani je ena od njih, ki se je ohranila tudi po padcu Vesoljnega carstva.

Bič hudega udriha po deželi,
Strašna je boleča krivica,
Princesa naj bi dvor krasila,
Končala je v ponižnem zverinjaku,
Marisa, poslana od nebeškega svoda,

Čudoviti biser božje volje,
Čarni cvet lepote in sijaja,
Ponižana, posiljena in teptana.

Ne imejte milosti do duš peklenskih,
Zatrite ukleto Simidalsko kri,
Utopite jo v vodah Massaneda,
Očistite ta svet z ognjem srda!
Oprosti jim sveta Marisa,
Oprosti jim za zverstva,
Naj ti srce ne zmrzne v zimi strašni,
Pridi,
Pridi,
Ogrej nas,
Ogrej nas,
Ogrej nas vernike,
Ogrej upanje teptanih!
Marisa, odrešenica naša,
Skozi ledene pramene,
Srce upanja si ujela,
Z bolečino zrla si grehom v oči,
Ponižana, posiljena in teptana.

Kraljica teptanih in zaničevanih.
Srečala si usodo svojo,
Objela si vero našo,
Odreši nas!
Odreši nas!

Pridi!

Pridi!

Odreši nas te tlake!

Mi smo ti in skozi nas živiš.

Mi smo tvoji, ti si naša,

Živiš našo bedo,

Živimo tvojo strahoto,

Ponižana, posiljena in teptana.

Kasneje so nekateri kronisti ugibali, če mešaika ni sama načrtovala svoje nič kaj častne avanture.

Timeus III je po pobegu mešaške ukazal slabo pripravljeno kazensko odpravo. Spretni carski mahibi so neprimerno opremljeno in slabo vodeno vojsko spustili globoko na svoje ozemlje, do obzidja Osorda in jo tam popolnoma uničili. V enem samem dnevu je izginilo osem dragocenih medrej. Še do danes se je ohranilo nekaj zgodb o tem sramotnem porazu.

Mešaika se je vrnila na Kandarski dvor. Takrat je pred svojim basileom izrekla znamenite besede:

»Veličanstvo sveta! Prosim vas, da iz cesarstva Zahoda naredite ruševine. Če je treba, grem za ta cilj v posteljo z vsemi sužnji sveta. Samo uslišite me!«

Nihče ne ve, kaj se je resnično dogajalo na legendarnem dvoru Kandarja. Vesoljni car se je zaradi ponižanja svoje mešaške odločil za uničenje Svetovnega cesarstva. Zaukazal je pustošenje, lov na sužnje in uničevanje. Vzhodne meje Svetovnega cesarstva so doživele močan pritisk plenilskih orčjih hord.

Zaradi cesarjeve neodločnosti in nejasne vizije o načinu odgovora na grožnjo z vzhoda, so velike orčje horde uspešno plenile po osrednjih vzhodnih deželah. Mešeli izpostavljenega vzhoda so neuspešno zahtevali odločne ukrepe, saj so velikanske horde dobesedno odplaknile njihove lokalne vojske. Timeus je pod vtisom strahotnega pustošenja okleval in mencal. S svojim nihanjem med skrajnostmi - na eni strani z bolestim nezaupanjem do vsega in

vsakogar in na drugi strani s popolnim prepuščanjem odločitev dvornemu osebju, je samo slabšal že dovolj slab položaj.

Šele sredi leta 993, po pomorskem porazu, ko je cesarstvo izgubilo strateško pomembno otočje Mardagia, se je odločil vsaj za nekakšno ukrepanje. Na kasadu naj bi se odločili o mirovnem odposlanstvu. A zborovanje na najvišji ravni so bojkotirali vsi pomembni mešeli, saj so se zavedali, da je njegova božanska svetost izgubil vsak stik s svetom okoli sebe.

Kljub vsemu je, po propadu kasada, na lastno pest poslal mirovno pobudo. Vesoljni car jo je zavrnil kot še eno prevaro. Jata jezdecev tzevogov je nad cesarski dvor nekaznovano odvrгла glave odposlancev s polomljenimi mirovnimi prapori. Takšen odgovor na mirovno pobudo je največja žalitev in predstavlja odkrit poziv na vojno. A cesar se ni zmoget odločiti. Znova je mencial.

Namesto odločnega odgovora se je brez odziva na žalitev zaprl v svojo zimsko rezidenco v predmestju Rogeaga. Prekinil je vso komunikacijo. Na vse pozive in prošnje naj se vendarle odzove, je odgovarjal z molkom ali besnečo jezo. Začel je sanjariti o armadah, ki jih ni imel. V glavi, razjedeni s psihozami, je načrtoval fantomski napad na Vesoljno carstvo.

Iz pekla iluzij in psihotičnih izpadov mu ni pomagala niti magija vilinske kraljice. Z njegovim duševnim zdravjem je šlo strmo navzdol. Največkrat je blodil, kako bo z enim samim zamahom obglavil basileo in obe meašiki. Za vajo obglavljenja je, sredi zime, pred očmi prestrašenega sina Timeusa, osebno obglavil kurirja Trona. Nekaj dni kasneje so elešeji komaj preprečili, da ni v navalu bolestnega besa pokončal kraljice. Zaradi vse hujših cesarjevih izpadov je kraljica poslala Timeusa v varstvo Haridu in Georju. Slutila je prihajajoči vihar. S sinom je poslala veliko večino najbolj vdanih elešejev. V bližini propadajočega vladarja jih je ostalo samo za nepopolne tri desetine.

Tako se je iztekla zadnja zima vladarja sveta ...

Cesarjevo zadnje leto – 994 ze

V tragedijo zmešnjav je posegel Vesoljni car. V so zimo 993 je na zahodnih mejah Carstva kopicil ogromne armade pod poveljstvom strašnih nemrtvih vladarjev, utelešenih kerkešov. Seth Ureus in Apofis Sekhmet sta zavladata neizmerno veličastni vojni sili. Car se je dobro zavedal stanja v cesarstvu. Najprej je želel nasprotnika zmesti in prevarati.

Cesar je tudi po koncu zime še kar okleval z dajanjem nasprotujočih si ukazov in razporejanjem neobstojećih armad. Mešeli so medtem skrbeli predvsem za svoje zasebne interese.

Cesarjeve blodnje, psihoze in ekscesi so postajali vse hujši. V eni od svojih fantazem je vso cesarsko vojsko premaknil ob vzhodno mejo. Na srečo ni nihče več upošteval teh ukazov iz meglic psihoz. Sredi ene od prebujenih noči se je spomnil, da so skoraj vsi mešeli odpovedali udeležbo na kasadu. V navalu divje jeze je ukazal njihovo popolno iztrebljenje. Slepo pokorni kurirji so nemo izpolnili ukaz, a na srečo ni prišlo do izvrševalcev ukaza. Pobjo so preprečili elešeji, ki so na varni oddaljenosti od dvorca prestregli in pobili nesrečne dvorne kurirje.

Nekega dne ga je obsedla nova ideja. Kar naenkrat je prenehal govoriti o vojni in začel sanjati o združitvi obeh delov sveta. Na vzhod je odletel plemenski sokol s ponudbo. Basileju je ponudil poroko Harida z measiško v Kandarju na vzhodu. V zameno za odpustek je ponudil kar konkretne ozemeljske koncesije. Seveda je ta ponudba prišla tudi do mešelo, ki so se zgrozili spričo nenadnega cesarjevega klečaplazenja po izgubljenih mogosih negotovosti. Takrat so tudi izvedeli, da se lahko za svoje glave zahvalijo samo prisebnim elešejem.

Ravno to spoznanje o cesarjevem načrtu za iztrebljenje višjega plemstva je predstavljalo ključni moment, ki je pripeljal do tragedije.

Na tajnem kasadu so vsi mešeli s cesarjevega seznama podprli podtalno pripravljen dvorni udar. Z mazitom so se strinjali tudi najpomembnejši vojni mahibi, kajti oslABLJENA vojska že dolgo ni več izvajala ukazov bolnika.

Cesar se je v enem od redkih trenutkov prisebnosti odločil za vrnitev v prestolnico. Naenkrat je bil poln sanj o zmagi in povrnitvi nekdanjih dežel.

14. 3. 994 se je cesarski par odpravil na pot. Spremljala ju je desetina elešejev. Na pol poti je cesarjevo povorko napadla stotnija šadasov. Pod noži in pihalniki izurjenih morilcev je padlo celotno spremstvo, skupaj s cesarjem Timeusom III in kraljico Loriso III.

Z ubojem cesarskega para se je končalo obdobje zlatega eona vilinske kraljice in človeškega cesarja.

Harid se kot član regentskega sveta po nasledstvenem patentu do polnoletnosti in kronanja naslednika ni smel poročiti in je basileju poslal vljudno pismo zavrnitve zaradi protokolarnih vzrokov. Obljubil je poroko po kronanju zakonitega božanskega šelgeaca Timeusa IV.

Vesoljni car je to razumel kot še eno umazano prevarantsko žalitev.

Regentski svet dolgo ni hotel ničesar storiti, da bi našel in kaznoval resnične krivce za atentat. Slab mogos kasneje so pokončali vse preživele atentatorje in nekaj nepomembnih plemičev, ki najbrž niso niti vedeli za prave zarotnike.

Vilinska zahteva po izročitvi resničnih krivcev umora Lorise, kraljice Mealkuda, je naletela na izmikanje. PO mogosu čakanja so vilinci odpoklicali vse svoje preostale uradnike in redke vojaške oddelke ter se pospešeno umaknili za zgodovinske meje. Med njimi je bil tudi Lorisin zaupnik Amrokh Gideus. Vilinski jakili izvolijo novo rešjejo in soglasno odklonijo priznanje vladavine regentskega sveta.

Nekateri kronisti tragični dan 22. 7. 994, dan zavrnitve legalnosti regentskega sveta, označujejo za konec zlatega eona in dokončen padec tisočletnega Svetovnega cesarstva.

Resnični organizatorji atentata so prevzeli dejansko oblast v ostankih Svetovnega cesarstva. Eden prvih ukrepov nove oblasti je bila razveljavitev množice patentov in poskus nove delitve moči. Vse to v času grozeče nevarnosti ...

Regentski svet in Padec: (994 - 996 ze)

Regentski svet ni dolgo užival miru. Takoj ob nastopu vojne sezone leta 995 so horde Severne armade lorda Setha Ureusa prečkale mejo in vdrle v Marko Feowell. Z bliskovito naglico so napredovale čez plodno ravnico in z neverjetno udarno močjo zdrobile cesarske medreje Severnega zbora. Hitro se je razkrojila tudi vojska Feowellskega mešela. Kmalu je padla tudi Zeolija. Mogočna armada se je znašla pred ozkim grlom Severških vrat.

Seth Ureus je želel igrati na karto hitrosti in presenečenja, a se je uštel. Še preden je preko ozkega prelaza spravil dovolj vojske, zlasti težjih udarnih falang, je ukazal hiter prodor proti Aldevergu. Sprva je uspešno prodiral ob severni meji Vzhodne Aldeške marke. Tik pred koncem vojne sezone so gozdni vilinci, tik ob meji z Zahodno Aldeško marko, odločilno premagali napadalno vojsko. Čeprav maloštevilni, so izkoristili sovražnikovo nezadostno oskrbo in pomanjkanje težjih udarnih enot. V petdnevni bitki blizu Aldeverga je Seth Ureus izgubil tretjino vojske - 150.000 orkov, ljudi in goblinov. Vilinci so izgubili samo 20.000 lemikov, a je to pomenilo hudo izgubo za maloštevilno ljudstvo.

Kljub porazu so carske sile zasedle pomemben del Mrzle dežele. Carski lord je pripravljajl obnovo ofenzive na pomlad 996, saj so v Zeolijo prihajale skoraj neskončne rezerve. Vilinci so si kljub veliki zmagi izbrili zgolj zimski odlog in predah za umik proti jugu. Na sever niso več mogli, saj jim je ostalo premalo sil za preboj čez vse močnejše carske položaje, a severni rojaki so odklonili vsako pomoč. Aerali so vedeli – z zmago v bitki so izgubili vojno.

Proti koncu vojne sezone leta 995, med hitrim prodorom Severne armade, sta napadli še Osrednja armada lorda Apofisa Sekhmeta in Južna armada pod poveljstvom hendvejskega mahiba Marija Panwealla. Svetovno cesarstvo se je začelo razkrajati s pospešeno naglico. Obe napadalni vojski sta se ustavili nekaj dni po formalnem koncu vojne sezone in sta s hitrim prodorom zasedli veliko pomembnega ozemlja.

Vojna se je nadaljevala na začetku 996. Že po treh mogosih skoraj nemotenega prodora je Osrednja armada dosegla Wendeburg. Ravno takrat je Seth Ureus obnovil ofenzivo v Aldeški deželi. En krak vojske je prodril do Nengorja, a drugi je že dober mogos po začetku napada skoraj brez boja zasedel Aldeverg. Carska vojska je mesto oplenila, uničila in preživelo prebivalstvo prodala v sužnost.

Južna armada je po nekaj kratkih, a ogorčenih bitkah zasedla Ardenijsko in Akroško marko. Videti je bilo, da je za Svetovno cesarstvo vse izgubljeno. Vesoljno carstvo in obe škratji kraljestvi so dosegli sporazum, saj Vesoljno carstvo ni želelo dlje na zahod. Vse človeške dežele zahodno od Aldeverga so izginile v kaos smrti mogočnega cesarstva in uničujočih epidemijah, ki so zdesetkale prebivalstvo zahodnih človeških dežel.

Začela se je drama, ki se je v zgodovini zapisala kot Padec. Mogočne carske vojske pred Wendenburgom so začele z zadnjim dejanjem vojne ...

Leta 996 ze se je začela temna doba, imenovana carska era.

Dodatek 2:

Avtorjeva spremna beseda

Avtorjeva spremna beseda

Vitezi in Čarovniki so trenutno najboljšežnejša slovenska literarna saga. Moja spremna beseda je namenjena kratkemu opisu tega romana, ki se ne dogaja v okviru glavnega toka povesti.

Glavna pripovedna nit sage Vitezi in Čarovniki se namreč dogaja v drugi polovici 21. stoletja. V knjigah osrednjega dela sage se večkrat omenja Svetovno cesarstvo, ki je padlo skoraj 2400 let pred dogodki glavnega niza.

Že nekaj let se mi zdi zanimivo, da bi kaj napisal o času padca Svetovnega cesarstva in epopeji zadnjega naslednika cesarske krone.

Prva povest je kot kratka zgodba Prevrat nastala že leta 2007. Zgodba je padla v čas največjega mraka slovenskega ustvarjanja na področju ZF&F. Začutil sem, da so liki, ki so nastopali v kratki zgodbi – Timeus IV Simidal, Geor Simidal, Harid Simidal, Abram Holgar in Nimor Zavair so dovolj zanimivi, da dobijo svojo vlogo v romanu.

Prvotni družini se v razburljivi povesti pridružijo še mnoge zanimive osebe, vsaka s svojo agendo v času tragičnega Padca. Pot jih vodi od skrivnega izhoda iz cesarske palače do oddaljene obale ob toplem južnem morju.

Pred vami je tiskana izdaja, drugo knjigo Trilogije o Vesoljnem carstvu. Vabim vas, da preberete še Vzpon Elejle, tragično zgodbo, ki je pripeljala do rojstva Vesoljnega carstva, ki je nastal skoraj 100 let pred dogodki v tem romanu. Zagotovo je zanimivo izvedeti, kako je lahko sila s pozabljenega otoka zavladata svetu.

Svetovno cesarstvo okoli leta 850 z.e

Kleščni manever carske armade, ki se je končal s Padcem.

O sebi: Bojan Ekselenski

Rodil se je 29. 6. 1964 v Celju. Obiskoval je IV. Osnovno šolo Celje, ki se je preimenovala v osnovno šolo Ivan Kovačič Efenka in znova nazaj v IV. OŠ. Srednjo kemijsko šolo je obiskoval v Celju. Tudi ta šola se je preimenovala, osamosvajala in še kaj. Po srednji šoli je odslužil takrat obvezno vojaščino in se zaposlil v Cinkarni Celje, kjer vedri in oblaci še zdaj. Mimogredno je ljubiteljski izredni študent EPF Maribor. Živi, živetari in

ustvarja v Celju, s pogledom na parkirišče, ki je vmes postalo gradbena jama, in na koncu znova parkirišče in še vsevedni bog ne ve, kaj še bo.

Trenutno predseduje Celjskemu literarnemu društvu in objavlja v različnih literarnih revijah v Sloveniji in v različnih tujih zbirkah. Napisal je 16 tiskanih in 22 elektronskih knjig (nekaj se jih vsaj deloma ali popolnoma prekriva s tiskanimi izdajami). Udinjal se je tudi kot sourednik pri edinih dveh antologijah slovenske fantastike, izdanih v zadnjih letih. Od leta 2016 je urednik Supernove, edine slovenske tiskane revije za fantazijsko književnost. Aktivno deluje na področju promocije kakovostne fantastike, ki je eno od najbolj zapostavljenih literarnih področij pri nas. Sodeluje tudi kot urednik antologij Zvezdni prah, do zdaj sta izšli dve knjigi, udinja se tudi kot prevajalec iz srbščine, hrvaščine in sorodnih jezikov nekdanje Jugoslavije.

Od leta 2017 organizira v okviru Celjskega literarnega društva Fanfest, slovenski festival fantazijske književnosti. Festival je namenjen letnemu pregledu slovenskega ustvarjanja na področju fantazijske književnosti in njegove vpetosti v širši mednarodni prostor. Stalni gost festivala je najbolj prevajani srbski pisatelj, esejist, literarni teoretik in pedagog prof. dr. Zoran Živković.

Nastopa tudi v vlogi mentorja mladim literarnim ustvarjalcem, saj je tri sezone vodil delavnico Mlada literatura. Letos se delavnice zaradi preventivnih epidemioloških ukrepov ne izvajajo.

Bojan objavlja tudi v tujih zbirkah in ima zgodbe prevedene v 7 tujih jezikov. Nekatere tuje antologije z Bojanovimi zgodbami:

- Planet Europa SF (ZDA)
- Rund um die welt: 80 in mehr als SF· Geschichten (Nemčija, 2015) · Objavljena zgodba: Zvezdni otrok
- Revija Quest (Črna Gora, 2017) · Objavljena zgodba: Privezan
- HAKA: European speculative fiction in Filipino (Filipini, 2019)
- Regia Fantastica v več izdajah (Srbija)
- Galaxia42 (Romunija, 2020)

Bibliografija – tiskane knjige

- Vitezi in Čarovniki · Indigo otroci, 978-961-91614-5-6 (2007)
- Vitezi in Čarovniki · Indigo novi svet, 978-961-92766-8-6 (2011)
- Vitezi in Čarovniki — Votlina skrivnosti, 978-961-93373-0-1 (2012)
- Atlantida: Imperij sončnega boga, 978-961-93676-8-1 (2015)
- Padec svetih: Povesti iz sage Vitezi in Čarovniki 978-961-93793-5-6 (2016)
- Poezija magije in mistike: Tako je Bog govoril 978-961-93793-6-3 (2016)
- Vzpon Elejle: Povesti iz sage Vitezi in Čarovniki 978-961-93793-8-7 (2016)
- Vitezi in Čarovniki I: Vzpon indigo otrok 978-961-93507-8-2 (2016)
- Vitezi in Čarovniki: Votlina skrivnosti (obnovljena) 978-961-94219-2-5 (2017)
- Somrak Drugotnosti, Povesti iz sage Vitezi in Čarovniki 978-961-94219-3-2 (2017)
- Mlada literatura 978-961-6458-10-8 (2018)
- Magijska gimnazija Lubliana 978-961-94219-4-9 (2018)
- To se lahko zgodi tudi vam 978-961-94219-5-6 (2019)
- Usode na kredit 978-961-94219-6-3 (2019)
- Zadnji? Virus bo izbral 978-961-94219-9-4 (2020)
- Vitezi in Čarovniki(3): Vladavina indigo otrok 978-961-95000-2-6 (2020)

Elektronske knjige

Na seznamu so vse brez tiskane različice:

- Vitezi in Čarovniki: Zadnji boj Zeolije (2013)
- Vitezi in Čarovniki: Duhovi Aldeverga (2013)
- Rokodelstvo spekulativne fikcije 1 Delavnica kreativnega pisanja za vsakogar (2013)
- Teorija & Praksa e založništva (2015)
- Kabala – Naj ostane enostavno (2020)
- Knjiga viliščine (2020)

Donatorji, sofinancerji in podporniki

MESTNA OBČINA CELJE

CINKARNA

<http://samozalozba.eu>
<http://vitezicarovniki.com>